

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. VI. Dissertationis II. Articuli II. An Professor, aut exhæredatus, aut renuntians hæreditati augeat, aut minuat legitimam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

Resp. Ad tertium etiam affirmando cum cit. Sanch. junct. lib. 10. Disput. num. 9. Lugo de just. Disput. 16. n. 74. addente contra alios eam id licitè facere, etsi careat animo restituendi creditoribus cum fuerit effecta sui juris. Ratio, quia pecunia illa usuraria aut fur-tiva det commixtionem: cum viri pe-

cunijs transit in Dominium viri (oppo-situm dic si constet non esse commixtam) sed si sic, non est, cur debeat habere animum compensandi, cum viri pecunijs ex debito sustentari debeat seu quod perinde est non minus tenetur alere uxorem cum familia, quam usuras injustas, & furta restituere.

§. VI. Dissertationis II. Articuli II.

An Professus, aut exhæredatus, aut renuntians hereditati augeat, aut minuat legitimam.

409. **Q**uæritur primò cum legitima augeatur, vel minuatur pro numero liberorum per dicta n. 113. in versu. Porro portio, an augeat numerum Professus Religiosus, aut exhæredatus? *Resp.* Ad primum affirmativè de Professo Religionem incapax bonorum in communi, quia hujus nomine partem capit Monasterium, uti certum est.

Econtra si Religio, quam Professus est, sit bonorum in communi incapax, vivo etiam patre numerum non auget, quia fictione juris non habetur pro superfluite, nec habetur de familia, dum pater moritur, atque aded non facit partem, est enim communiter recepta regula, qui non admittitur cum aliis, aut numerum non facit, nec partem facit, *Lege plane 34. §. si duobus, ff. de Legatis. Zoës. de inoffic. testam. n. 86.*

410. Quæritur secundò an filius exhæredatus imminuat legitimam? *Resp.* Dum filij sunt pauciores, quàm quinque

filij justè exhæredatus non est censendus in numero ad aliorum filiorum legitimam imminuendam, ut si ex tribus filijs unus sit exhæredatus, legitima reliquorum duorum erit integer triens, ita Haunold. tr. 6. n. 493. post Fachin. lib. 4. controu. 31. per Novel. 22. c. 21. juncto c. 47. Contra Bart. Paul. castrens. Ratio, quia paria sunt liberos non habere & habere justè exhæredatos, *L. 16. §. 17. ff. de inoffic. testamentis*: sed si tertius filius, qui supponitur exhæredatus non esset in rerum natura reliqui duo acquirerent integrum trientem, ergo etiam in casu justæ exhæredationis.

At si filij essent plures, quam quatuor E. g. 5. & quintus justè exhæredaretur, ejusmodi exhæredatio redigeret reliquos quatuor infra numerum quinarium, nempe ad quaternarium, proinde legitima eorum non esset semis, seu medietas hereditatis, sed triens. Ratio, quod exhæredatus habeatur pro mortuo. *L. 1. §. Etsi patronus, ff. de con- jun-*

jungendis cum emancipato liberis
 Conf. quod cesser finis, propter quem
 aucta est legitima ultra trientem exstan-
 tibus pluribus, quam quatuor filijs, ne
 videlicet reduceretur ad minimum per
 divisionem trientis inter tot *per Novell.*
18. hæc autem ratio cessat, si exhereda-
 rus habeatur pro mortuo. Hæc est ferè
 omnium sententia teste Haunold. *n. 495.*
 contra Lug. cui nimium videtur rigidum,
 ut tunc reliqui innocentes minus acci-
 piant, quam si quintus non exhereda-
 retur. Verùm rectè reponit Haunol-
 dus, quod id contingeret prorsus per acci-
 dens, seu non titulo exheredationis,
 sed ratione variati numeri Filiorum,
 datque claram instantiam à casu, in quo
 essent octo filij, quorum semis essent
 600. floreni, si eorum moriantur qua-
 tuor ex semisse sit triens, proinde legi-
 tima erunt 400. floreni, seu singulis
 venirent centum, cum tamen minus
 accepissent, si extarent omnes, sicut er-
 go in hoc casu id habetur per accidens,
 nempe ratione variati numeri, ita in
 nostro casu, unde rectè sequitur, quod
 exheredatio nec imminuat nec augeat
 legitimam non imminuit, ut ostensum
 est initio responsi ad secundum, non
 auget, ut proximè probatum.

411. Quæritur tertio, an id ipsum,
 quod decisum est de exheredato sentien-
 dum in casu, quo filius aut filia renun-
 tiat cum juramento paternæ, & mater-
 næ hereditati, est controversum. Ali-
 qui affirmant apud August. Michel *Theo-*
log. Canonico-mor. p. 2. tract. 6. Sect. 4.
num. 49. Negat Fachim. apud Haunold.
num. 496. volens semper partem re-
 nuntiantis, sive sint pauciores sive plu-
 res, quam quatuor accrescere Patri, se-

cus si in favorem fratrum prout commu-
 niter fit in familijs illustribus ad has con-
 servandas, tunc enim pars renuntian-
 tis sive expressè sive tacitè nempe per sta-
 tum accrescit reliquis fratribus. Hæc
 opinio prævalet.

Additamentum ad *num. 138.* de usu-
 fructu.

412. Cum uti initio numeri cit.
 est dictum, usufructuarius debeat Do-
 mino cavere se finito usufructu rem inte-
 gram illi restitutum, rectè facturum
 Dominum, si dum usumfructum consti-
 tuit alteri, & fructuarius frui incipit,
 qualis res fuerit, in scripturam redigat,
 inde enim patebit postea, an sit facta de-
 terior *cit. L. 1. ff. usufructuarius &c.*

Cautio præstanda ab usufructuario
 in re ad usumfructum legata remitti non
 potest, unde si remissa est, potest remis-
 sam hæres exigere, *L. 1. c. de usufructu.*
 Ratio quod jura Cautioem hanc indu-
 xerunt in favorem hæredis, favori au-
 tem quis pro se, secus pro alio intro-
 ducto rectè cedere potest *L. penult. c. de*
patris.

Quando usufructus est constitutus
 in Sylva Cædua (hujus nomine per Le-
 gem *Sylva. 30. ff. de U. S.* intelligitur,
 quæ in hoc habetur, ut cædatur, ac rur-
 sus ex stirpibus, & radicibus renascitur)
 & principaliter legatus est, tunc usufru-
 ctuarius cædit arbores Brennholz, & li-
 berè vendit, etsi forte proprietarius
 vendere non solebat, adhuc enim manet
 intra limites usus boni viri.

Quando verò usufructus principa-
 liter legatus est ex fundo, & Sylva Cæ-
 dua tanquam pars tantum in consequen-
 tiam cedit, tunc est attendendum, qua-
 liter Dominus usus sit, si Dominus ipse
 non

non est solitus cadere, nec licebit usufructuario, nisi pedamenta, & ramos ex arboribus, aut quantum necesse est pro palis in agro, sicut vinea. Si Dominus solebat cadere, fas etiam erit fructuario servatâ tamen quantitate, & tempore videlicet, ut si Dominus non nisi singulis biennijs vel triennijs moderatè ceciderit, ipse quoque eum imitari poterit *L. 9. ff. fin. & L. 10. de usufruct.*

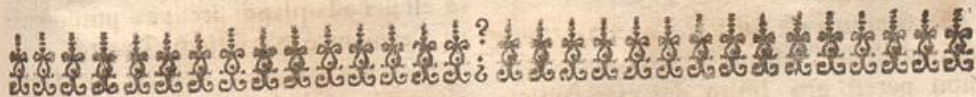
Usufructuarius nequit mutare statum, aut formam rei legatæ in usumfructum, unde ex Sylva nequit facere vineam, et si foret quæstuosior *L. 13. §. penult. & ultim. ff. usufruct.* Gaill. *Lib. 2. observ. 97. n. 11.*

Si usufructuarius in fundo fructuario reperit thesaurum, debet medieta-

tem proprietario tribuere. August. *Michel p. 1. Theolog. Canonico-Moral, p. 1. tract. 4. §. 2. punct. 1. n. 15.* quia thesaurus non est fundi fructus, ad fructuarium autem pertinet duntaxat fructus,

Partus ancillæ datæ in usumfructum non fit fructuarij §. 37. *Instit. de rer. div. & L. vetus 68. ff. de usufruct.* quia dignitas hominis, propter quem natura fructus rerum omnium comparavit, non patitur.

Si contingat in flumine, qui est proximus fundo tuo fructuario nasci insulam, hujus fructus non spectat ad te, quia à fundo fructuario est separata *L. 9. §. placuit ff. de usufructu.*

§. II. Dissertationis II. Articuli V.

De varijs speciebus servitutis Urbanae, & Rusticanae.

413. **U**Rbana servitus est duplex affirmativa, & negativa: hæc est, dum quis in suo prædio Urbano contra naturalem libertatem prohibetur aliquid facere, vel cogitur omittere contra libertatem suam ædium: prior est, dum in suo prædio Urbano contra libertatem naturalem quis cogitur aliquid pati, seu sustinere. Affirmativæ sunt sequentes species: Primò servitus oneris ferendi; vi cujus paries, aut columna mei vicini debet perpetuo ferre onus mei ædificij, perpetuo, inquam, quia reales servitutes sunt per se

perpetuæ, & idèd si contingat collabi columnam, aut parietem sustententem, debeat vicinus restaurare *L. 33. ff. de Servit. præd. Urban.* Germanicè dicitur *Last-Tragung.*

Secunda servitus tigni, seu jus immittendi trabem in parietem vicini, ut trabs requiescat in pariete tam dominantis, quam servientis prædij: Germanicè *das Trambrecht.* In hac (ut nec in sequentibus servitutibus) non tenetur Dominus reparare murum servientis, cui trabs immittitur: disparitatem dat August. *Michel Theolog. Canonico-Moral. tract. 4.*